

اواسط سال ۲۰۱۴ هنگامی که سایت خبری «تایمز اف ایزرائیل» خبر از تخصیص یک بودجه اضافی برای تقویت سامانه دفاعی «گنبد آهنین» مخابره می کرد، شاید بدبین‌ترین صهیونیست هم تصور روزی را نداشته که سرزمین های اشغالی آماج حملات راکت‌های گروه‌های مقاومت قرار گیرد. «جراک اوپاما» رئیس‌جمهوری آمریکا همواره از تخصیص بودجه ۲۲۵ میلیون دلاری دولت آمریکا برای تقویت سامانه «گنبد آهنین» ، به عنوان یکی از بزرگ‌ترین خدمات دولتش به تل آویو یاد می‌کرده است.

به همان زمان سایت خبری مزبور از موفقیت مہار موشک‌های حماس خبر داده و مدعی شده بود، این سامانه توانسته ۹۰ درصد از راکت‌های شلیک شده توسط حماس را از بین ببرد. در این گزارش آمده بود: «اسرائیل درخواست یک بودجه اضافی معادل ۲۲۵ میلیون دلار برای تقویت سامانه گنبد آهنین کرده که با موافقت کنگره (آمریکا) هم همراه شده است. این سامانه حفظ جان صدها تن از یهودیان را تضمین می‌کند»

آمریکا برای تقویت بنیه دفاعی رژیم صهیونیستی، «گنبد آهنین» را با هزینه میلیون‌ها دلار تانسیس و بارها با اختصاص دادن بودجه اضافی، آن را تقویت کرده است. مجمع آمریکایی‌های یهودی بارها از دولت آمریکا به‌خاطر این دست و دل بازی تقدیر و بر آن اختصاص بودجه تکمیلی برای ارتقا، کیفیت «گنبد آهنین»، استقبال کرده بود.

اما کیفیت کار «گنبد آهنین» چگونه است و چرا صهیونیست‌ها با داشتن این سامانه، نسبت به امنیت خود خیلی مطمئن بودند. «گنبد آهنین» یک سامانه دفاع هوایی بوده و راکت‌های شلیک شده با برد کوتاه را شناسایی می‌کند و در زمان مقتضی نیز این موشک‌ها را هدف قرار می‌دهد. همچنین گفته می‌شد سامانه گنبد آهنین توانایی این را دارد تا موشک‌هایی را که در فاصله بین ۴ تا ۷۰ کیلومتر شلیک می‌شوند را منهدم کند. هر چند که به خیال صهیونیست‌ها، برد ۷۰کیلومتری سامانه گنبد آهنین برای مهار راکت‌های گروه‌های مقاومت، محیط امنی را برای آنها ایجاد می‌کند، اما آنها همواره امیدوار بودندن این برد را حدود ۲۵۰ کیلومتر افزایش دهند. «گنبد آهنین» از ۲۷ مارس سال ۲۰۱۱ کار خود را آغاز کرده است و به ادعاهای منابع صهیونیستی، توانست موشک «گراد» را که از نوار غزه شلیک شده بود، منهدم کند.

دولت آمریکا اولین بار در سال ۲۰۱۰ و با درخواست اوپاما از کنگره، بودجه‌ای معادل با ۲۰۵ میلیون دلار را برای تکمیل و تجهیز «گنبد آهنین» به تل آویو هدیه داد. بدین ترتیب اولین کمک رسمی و مستقیم مرتبط با سامانه فوق، در سال ۲۰۱۰ به رژیم صهیونیستی داده شد. بعد از اسرائیل با حزب‌الله لبنان بر می‌گردد. در آن تبر، حزب‌الله موشک‌های زیادی را به سمت سرزمین‌های اشغالی شلیک و خسارات و تلفات فراوانی را به رژیم صهیونیستی وارد کرده بود.

اشاره

«جورج کاباسیو»، نویسنده، بازیگر سبینما و فعال ضدجنگ ساکن «آر لینگتون» آمریکاست. او در طول سال‌هایی که انگلیس و آمریکا، تحریم‌هایشان را علیه عراق اعمال می کرده‌اند، دو دفعت زبانی به آنجا سفر کرد، کالاهای ممنوعه را همراه خود برده، به تعدادی از خانواده‌های ساکن بغداد رابطه دوستانه برقرار کرده است. کاباسیو بااین اقدامات، درک عمیقی از چگونگی تاثیر تحریم‌ها بر افراد غیرنظامی پیدا کرده است. اکنون یمن و جنایات عربستان سعودی با پیشینه‌ای آمریکا علیه مردم این کشور، از دغدغه‌های اصلی کاباسیو است. او معتقد است رسانه‌های جریان اصلی آمریکا با ناآگاه نگه داشتن مردم درباره ابعاد وحشتناک این جنگ و نقش گسترده واشنگتن در آن، در این کشتار و جنایت سهیم هستند. در همین زمینه پایگاه «بصیرت» گفت‌وگی را با این فعال آمریکایی ترتیب داده است، که در ادامه می‌خوانیم.

– چه تعدادی از مردم آمریکا در مورد ابعاد جنگ یمن آگاهی دارند؟

من به طور یقین نمی‌دانم چه تعدادی از مردم آمریکا از ابعاد جنگ یمن آگاهی دارند. من حسی تعداد مردمی که از این حقیقت آگاهی دارند که آمریکا به طور گسترده در این جنگ شرکت دارد، را هم نمی‌دانم! خبرنگاران محلی در کانال‌های تلویزیونی تقریباً به این جنگ یا به طور کلی، به امور بین‌الملل هیچ توجهی نمی‌کنند. با این وجود، شبکه‌های خبری اصلی مانند «سی بی‌اس»، «پی بی سی»، «سی ان ان» بی‌سی» و شبکه‌هایی ازاین قبیل، این دسته از اخبار را پوشش می‌دهند. برای برخی افراد این‌جالب خواهد بود تا به تماشای گزارشات این شبکه‌های خبری بنشینند و بفهمند که آیا خبرنگاران آماباری ارائه شده توسط سازمانهایی مانند «کودکان را نجات دهید»، «یونیسف» در مورد تعداد مرگ و میر ناشی از بمب باران‌ها و جنگ اقتصادی، تعداد افرادمیتلا به ویلا، خانواده‌های آواره و… از اعلام می‌کنند یا خیر!

این سؤال هم وجود دارد که آیا این شبکه‌ها درباره میزان همکاری آمریکا (با عربستان) در کشتار شهروندان یعنی گزارش می‌دهند؟ من واقعا فکر می‌کنم که غول‌های رسانه آمریکا متمایل به دولت به نوبه خود در ترازندی انسانی یمن که غیرقابل چشم‌پوشی است، شریک هستند. البته بسیاری از سازمان‌های محلی و ملی حامی صلح، در حال کار بر روی یمن هستند وهر کاری را که بتوانند انجام می‌دهند تا با فشار به سنای آمریکا، آنها را وادار به توقف حمایت از جنگ یمن بکنند. اخیراً سنای آمریکا (۶۲ به ۳۷)، به طرح سناتور «برنی سندرز»، درباره برگزاری یک همه‌پرسی در سنا رای دادند.

دو هفته پیش هم مجلس نمایندگان آمریکا یک طرح تقریباً مشابهی را تصویب کرده بود. طرفداران صلح امیدوارند که در سال جدید، زمانی که آمریکا یکبار دیگر تحت کنترل دموکرات‌ها قرار بگیرد، مجلس برای تصویب این طرح تلاش کند. بسیاری از خبرنگاران، آمریکایی، این کشور را متحد مهم (عربستان سعودی) علیه نمایندگان ایران، یعنی حوثی‌ها معرفی می‌کنند.

– آیا فکر می‌کنید افزایش آگاهی مردم آمریکا بر این جنگ تاثیر می‌گذارد؟ و اصولاً اینکه در کشوری مانند یمن چه می‌گذرد، برای مردم آمریکا اهمیت خواهد داشت؟

بله، من فکر می‌کنم افزایش آگاهی برای جنبش صلح در این کشور و برای پایان دادن به حمایت آمریکا از جنگ بسیار مهم است. کسانی از ما که برای رسیدن به این هدف تلاش می‌کنند، معتقدند که آموزش مردم، از اولین گام‌ها برای رسیدن به اهدافمان است. به اعتقاد من، آگاهی روزافزون از رنج مردم یمن، به سیاستمدارانی نظیر «برنی سندرز»، منبایی برای ایستادن در برابر هتایان خود (هم دموکرات‌ها و هم جمهوری خواهان) داده است و از آنها می‌خواهد تا طرحی که در مجلس سنای ارائه کرده بود را پیش ببرند. پاسخ مشخص و دقیق به بخش دوم این سؤال سخت‌تر است. من فکر می‌کنم که فقط یک درصد از هموطنان آمریکایی من واقعاً در مورد آنچه که در یمن یا در مکان‌هایی مانند یمن اتفاق می‌افتد، آگاهی دارند. آیا مرگ از شدت گرسنگی نزدیک به یک صد هزار کودک در یمن برای آنها اهمیت دارد؟ امیدوارم این طور باشد!

از سبوی دیگر، من معتقدم آنچه که در یمن یا سوریه، عراق و یا افغانستان اتفاق می‌افتد، صرفاً بیرون از محدوده «ادار» بسیاری از مردم است و این غلط است که آنها را بد ذات و یا بی تفاوت شمرد. علاقه به

راکت‌هایی که در اواسط جنگ ایستگاه قطار شهر «حیفا» در فلسطین اشغالی را مورد حمله قرار داد، واحد پدافندی ارتش اسرائیل را مجاب کرد که سیستم دفاع ضد موشک سابق یعنی همان سیستم هوایی «پیکان» دیگر کاربرد خاصی برای حفاظت از آنان ندارد.

«پیکان» نوعی سامانه دفاع موشکی است که از سال ۱۹۸۶ به طور مشترک توسط رژیم صهیونیستی و آمریکا تولید شده بود. این موشک تنها توسط نیروهای دفاعی ارتش اشغالگر صهیونیستی مورد استفاده قرار می‌گرفت و تا قبل از سال ۲۰۰۶ یکی از ابزارهای دفاعی متداول این رژیم به شمار می‌رفته است. طراحی و تولید این

